

12.กลวิธีกับโครงสร้างที่สื่อถึงการข่มขืนของนวนิยายไทย

ผู้แต่ง: วรรณนะ หนูหมื่น

สาขาวิชา : สารคดีศึกษา

ปีที่สร้างผลงาน : 2557

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีกับโครงสร้างที่สื่อถึงการข่มขืนของนวนิยายไทย ผลการศึกษาพบว่านวนิยายตั้งแต่หลัง สงครามโลกครั้งที่ 2 ถึงต้นทศวรรษ 2550 มีโครงสร้างต่อการเสนอประเด็นข่มขืนที่น่าสนใจคือ นักเขียนชายทุกคนในของเขตการวิจัยต่าง เห็นใจนางเอกที่ถูกย่ำยี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับนักเขียนหญิงส่วนใหญ่ จะมีก็แต่งานแนวรักพาฝันและเรื่องเล่าชีวิตรักร่วมเพศเท่านั้น ที่ นักเขียนหญิงทั้งหลายยังคงรูปแบบความหมายชายหญิง ตามเงื่อนไข ของบทประพันธ์ที่ยังชูระบบปิตาธิปไตยและความสัมพันธ์ต่างเพศ

ทั้งนี้ กลวิธีหลักที่ใช้ประกอบสร้างความหมายของมนุษย์ เหล่าผู้แต่งได้แสดงแง่มุมผ่าน 1)สัญลักษณ์ของโลกธาตุเพื่อเทียบเคียงกับธรรมชาติของมนุษย์ 2)รูปแบบของอุปสรรคทั้งประเภทที่เน้นความสำคัญของสตรีและบทบาทของบุรุษ 3)วัจนปฏิบัติศาสตร์ที่ แสดงสถานะของชายหญิงองค์ประกอบทั้ง 3 นี้มีโครงสร้างที่มุ่งสื่อว่า มนุษย์ต่างก็ซ่อนเร้นทั้งความอ่อนแอและเข้มแข็งไว้ในตัวธรรมชาติของคนจึงผนวกรวมขึ้นจากลักษณะทั้งฝ่ายชายและหญิง ด้วยเหตุผล หลักข้อนี้ ประเด็นการข่มขืนก็ปรากฏนัยสำคัญ ที่เหล่าผู้แต่งไม่ได้มุ่ง โจมตีหญิงหรือชายเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่กลับมองเรื่องเพศอย่าง ลึกซึ้งว่าเป็นทั้งสัญชาตญาณสนองการมีชีวิต และขณะเดียวกันความ ก้าวร้าวที่เห็นในการข่มขืนก็คือสัญชาตญาณแห่งความตายด้วย มิติ เชิงจิตวิเคราะห์รวมถึงสัญศาสตร์และการรื้อแล้วสร้างความหมายทาง เพศ ที่ผู้แต่งได้ซ่อนไว้นี้ ถือเป็นโครงสร้างที่แฝงการทำทลายให้โต้แย้ง ต่อข้อกำหนดอันไม่สมประกอบทางด้านค่านิยม เพศภาวะ การเมือง เรื่องอัตลักษณ์ รวมทั้งบางแง่ของวิถีเศรษฐกิจสังคม อันกระทบต่อ สถานะความเป็นคน

คำสำคัญ: กลวิธีกับโครงสร้าง, การข่มขืน, นวนิยายไทย
